

seer det for ganske upraktiff, idet der neppe kan være Tale om, at man pludselig skulde komme bort fra en Praxis, man har havt i en Række af Aar, den Praxis nemlig, at tilføie saadanne Revisionsfrister i alle Rønningsslove og navnlig i alle Contoirholdslove. Derimod vil jeg indstændig bede om, at man dog vil blive ved Regjeringens Forslag i saa Henseende, hvorefter Rønningssbestemmelserne kun skulde revideres hvert 10de Aar, thi jeg synes det er saare lidet lysteligt, at man med saa kort et Mellemrum som 5 Aar skal have en saadan Mængde Rønningsslove hertind, liggende her fra den ene Session til den anden og slugende en betydelig Tid og Arbeidskraft. Det forekommer mig derfor, at en Frist af 10 Aar er heldigere.

Hofenfranz : Jeg hører til det Fleertal, der under Forslaget Nr. 1 til § 1 har indstillet, „at Udskrivningscheferne kun indtil videre kunne ansættes ved Constitution“. Jeg negter ikke, at jeg derved har havt meget store Betænkkeligheder, deels fordi jeg efter nærmere Overveielse maa erkjende, at man let vil kunne komme til det Resultat, at man alligevel meget snart maa ansætte dem fast, og deels fordi jeg i Virkeligheden antager, at disse Embedsmænd, der nu i en lang Række Aar have ventet paa fast Ansættelse og nu atter blive skuffede, dog have noget Krav paa at see deres Skæbne afgjort. Den sidste Betænkkelighed er imidlertid hævet derved, at jeg, som sagt, holder til den Ansættelse, at man muligen snart vil komme til det Resultat at maatte ansætte dem fast. Grunden, hvorfor jeg har tiltraadt dette Fleertals Forslag, er den, at det har været under Overveielse, hvorvidt man kunde henlægge Udskrivningschefernes Forretninger til Amtmændene eller Cheferne for Forstærkningsbataillonerne. Det Første har jeg ubetinget tiltraadt; og jeg har i flere Aar, jeg kan næsten sige, sværmet derfor, men det Sidste er jeg fuldstændig imod. Ved Behandlingen af Rønningsslovene, som jeg iøvrigt ikke skal gaae nærmere ind paa, og navnlig ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Indskrænkninger i Amtmændenes Antal, Spørgsmaal, der have været for under Rønningsslovenes Be-

handling, har der, saavidt jeg kan skjønne, viist sig ikke ringe Tilslutning til den Mening, at man maatte kunne indskrænke Amtmandsembederne i en betydelig Grad. Skeer nu dette, ja, saa tror jeg ikke, der vil være vundet Noget ved at afflasse Udskrivningscheferne. Hvad angaaer Spørgsmaalet om at henlægge deres Forretninger til Cheferne for Forstærkningsbataillonerne, da skal jeg, uden at jeg naturligviis vil yttre Noget som helst mod disse Mænd, bemærke, at der allerede for længere Tid siden af den ærede virkelige Krigsminister her er anført, at man til den Slags Poster tog Mænd, som man muligen ikke vilde benytte til Krigsførelse. Nu er det vel ikke nogen Krigsførelse, her er Tale om, men jeg tror dog, at de Herrer ville tillade mig at udtale, da jeg selv har været Udskrivningschef, og uden at jeg i mindste Maade skal tillægge denne Post stor Betydning, hvilket vilde være personligt ubeskedent af mig, at der til Posten dog fordres en saadan Orden, ikke at tale om stor Conduite, for at holde alle de forskjellige Elementer samlede, der skulde holdes sammen — at jeg ikke vilde ansee det for ganske uønskeligt, om en Mand, der havde tilbragt sin Tid med ganske andre Ting, skulde komme til at sættes i Spidsen for Udskrivningsvæsenet. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt, jeg tror, at han i mange Tilfælde ikke vilde være i Besiddelse af en saadan Sands for at holde Alt det i Orden, der skal holdes i Orden, at man med Nolighed kunde overlade ham disse Forretninger. Dertil kommer, at den Paagældende jo i Tilfælde af Krig bliver udkommanderet, og hvem skal saa besørge Forretningerne? Ja, saa bliver det hans Fuldmægtig. Jeg skal endnu tilføie, at en Grund for mig til at troe, at man rimeligviis om føie Tid vil komme til den Anerkjendelse, at man bør bibeholde Udskrivningscheferne, er den, at der i Virkeligheden ikke er nogen stor Besparelse ved at afflasse dem. Jeg har gjort Overslag over Udgifterne, og det, der nu medgaaer til Udskrivningsvæsenet, til Rønninger og Contoirhold, er omtrent 24,000 Rd. Forudsat, at man bibeholder Amtmændene i samme Omfang som nu, og Udskrivningsvæsenet henlægges til de respective Amtmænd, saa vil der dog hertil medgaae om-